

B Dei - lig er jor - den, prek - tig er Guds him - mel,
Ns Hávs - ki lea ea - nan, hávs - ki lp - mil al - bmi,
Ss Eat - ne - me tjaeb - pies, aeh - tjien El - mieh ae - vies.
Kv Maa oon niin kau - nis, kir - kas Luo - jan tai - vas,
 skjønn er sje - le - nes pil - grims - gang! Gjenn - nom de
 sie - luid goarg - n̄un ain al - le - lii! Ca - ða daid
 Al - metjh aa - vo - sne hee - veh - tieh! Pijl - gri - mi
 i - ha - na oon sie - luit - ten toiv - iot - ie. Mail - man
 fag - re ri - ker på jor - den går vi til pa - ra - dis med sang.
 čáp - pa guovl - luid fal lávl - lu man - nat mii pa - ra - dii - já - sii.
 baal - kah sead - toes Leah gos - se Paa - ra - dij - se - se vaed - tsi - bie.
 kau - ta kul - je - ma lau - lain, tai - va - sta koh - ði mat - ka vie.

T: 1850 B.S. Ingemann

O: 1906 Hilja Haahti, Anna Jacobsen, 1926 Konrad H. I. R. Nielsen, 1994 Anna Jacobsen, 1994 Bierna Leine Bientie, 2011 Terje Aronsen

M: Breslau 1842

Bokmål

1 Deilig er jorden,
 prektig er Guds himmel,
 skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
 Gjennom de fagre
 riker på jorden
 går vi til paradiset med sang.

2 Tider skal komme,
 tider skal henrulle,
 slekt skal følge slekters gang;
 aldri forstummer
 tonen fra himlen
 i sjelens glade pilgrimssang.

3 Englene sang den
 først for markens hyrder;
 skjønt fra sjel til sjel det lød:
 Fred over jorden,

menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født!

Nordsamisk

1 Hávski lea eanan,
hávski lpmil albmi,
sieluid goargŋun ain allelii!
Čađa daid čáppa
guovlluid fal lávllu
mannat mii paradijásii.

2 Áiggit vel bohtet,
áiggit galget vássit,
sogat sogaid maŋ-manŋilis
čuvvot, muht' ii de
almmálaš nuhtta
jávkká min illulávlagis.

3 Engelat lávlo
báimmaniidda vuos dan,
sielus sillui dat čuodjalii:
Eatnamii ráfi,
olmmoš, de ávvut!
Agálaš Beasti riegádii!

Sørsamisk

1 Eatneme tjaebpies,
aehrtjen Elmieh aevies.
Almetjh aavosne heevehtieh!
Pijlgrimi baalkah
seadtoes Leah Gosse
Paaradijsese vaedtsibie.

2 Biejjeih gujht bætieh,
jaepieh gelkieh vaasedh.
Maadtoej giejjide vaedtsibie.
Ij Elmien vuelie
gåessie gan gaarvenh
jïh mijjen vaajmoe aavosne.

3 Dan jïjjen eengkelh
geerjene laavloejin.
Almetjh bådheren goltelin.
Jupmelen raeffie,
almetje aavodh!
Mijjen lea lutnjestæjja!

Kvensk

1 Maa oon niin kaunis,
kirkas Luojan taivas,
ihana oon sieluitten toivotie.
Mailman kautta
kuljema laulain,
taivasta kohđi matka vie.

2 Rienttäävä aika,
vierättäävät vuodet,
miespolvet vajothaan unholhaan.
Kirkkhaana aina
sieluitten laulun
taivhainen sointu säilyy vaan.

3 Enkelit ensin
paimeniile lauloi,
sielusta sieluhun kaiku soi:
Kunnia Herran,
maassa nyt rauha,
ko Jeesus meile armon toi.

© O: Nils Johan Jacobsen, Konrad H. I. R. Nielsen, Hallvard Frode Jacobsen,
Bierna Leine Bientie, Terje Aronsen